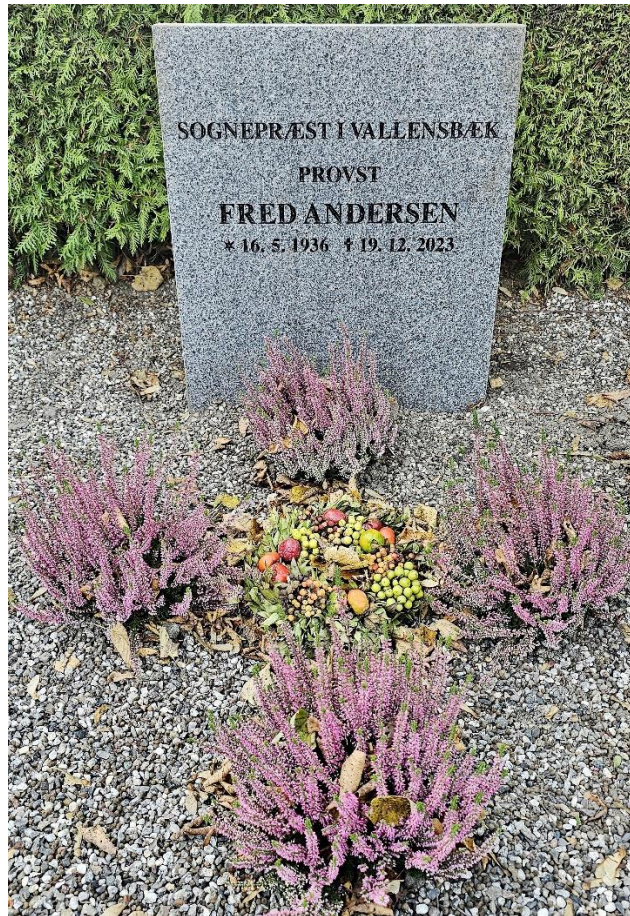

**Fred Andersen – Sognepræst i Vallensbæk Sogn fra 1.2.1971 til 31.5.2006.
Provst i Glostrup provsti fra 1.10.1988 – 31.5.2006**

Tidligere provst over Glostrup Provsti, Fred Andersen, er død. Han var provst i årene 1988-2006.

Provst Ove Kollerup prædikede ved sin forgængers begravelse.

Ære være Fred Andersens minde.

Prædiken ved tidligere provst Fred Andersens begravelse

Provst over Glostrup Provsti, Ove Kollerup, prædikede ved den tidligere provst, Fred Andersens, begravelse. Begravelsen blev afholdt i Helligtrekongers Kirke i Vallensbæk den 6. januar 2024. Her kan du læse prædikenen.

Ove Kollerup indledte med læsning fra Det Nye Testamente: Kærlighedens højsang (Paulus' 1. brev til Korintherne, kap. 13)

Fred Andersen kom til verden den 16. maj 1936. Fred døde forleden den 19. december med sine nærmeste omkring sig. Fred blev 87 år.

I dag er vi så samlet her i Vallensbæk for at tage afsked med Fred Andersen. Sognet, hvor Fred har virket som præst i en menneskealder fra 1971 og frem til pensioneringen i 2006. Samtidig var Fred tillige min forgænger som provst for Glostrup Provsti gennem 18 år.

Fred Andersen har virket her i en tid, hvor Vallensbæk har udviklet sig fra et lille sogn til et meget stort forstadssogn. Da du, Lene, og Fred kom her til Vallensbæk var Fred den eneste sognepræst. Der var landsbykirken og præstegården. Og i den - præstegården - stod du klar med masser af kaffe og hjemmebag til møder og arrangementer. Der var ikke nogen kordegn. Kirkebøgerne måtte Fred selv klare. Her var ingen sognegård. Den blev først bygget i 1989. Indtil da havde man lånt skolernes lokaler til konfirmandundervisningen. Støt og roligt voksede Vallensbæk sig større og større.

Landsbykirken blev for lille til alle de mennesker, der søgte kirken. Tanken opstod, at der skulle bygges en ny kirke. Efter mange års overvejelser frem og tilbage omkring beliggenheden, nåede menighedsrådet efter Freds idé frem til den placering, som Helligtrekongers kirke nu har. Landsbykirken og denne nye kirke er et smukt billede på den rivende udvikling som Vallensbæk tog i de år, hvor Fred virkede som sognepræst.

Og selv om kirken først er kommet til efter Fred er fratrådt, så ved vi, at Fred såmænd var tilfreds med den nye kirke. Og navnet Helligtrekonger har Fred også haft stor indflydelse på. For ovre i den gamle kirke har vi et kalkmaleri netop med de hellig tre konger, og på den måde fandt Fred, at der blev skabt en forbindelse mellem den nye og den gamle kirke.

Nu - på Helligtrekongers dag - skal vi så tage afsked med Fred ved at samles netop her i Helligtrekongers kirke. Og vi gør det ved at synge Grundtvigs gendigtning over Matthæusevangeliets beretning om de vise mænd - eller tre konger - fra Østerland, der kommer til Betlehem for at tilbede Jesus-barnet.

Det, at tre vise mænd fra Østerland dukker op i stalden med så kostbare gaver, som guld og røgelse og myrra vil vel nogenlunde svare til, at tre magtfulde mænd i verden i 2024 samtidig og på én gang, dukker op i ét af verdens slumkvarterer og falder på knæ for et nyfødt spædbarn.

Så ualmindeligt må besøget af disse fremmede gæster have været i stalden. Men da evangelisten Mathæus skulle nedskrive det evangelium, der skal fortælle verden om, hvem Kristus er, da finder evangelisten det vigtigt at fortælle om dette møde i stalden mellem høj og lav, mellem rig og fattig, mellem mægtig og svag. Det er

vigtigt at fortælle, hvordan vise mænd fra Østerland kommer og falder på knæ for Marias barn.

Hvorfor er det nu vigtigt? Jo, det er vigtigt, fordi denne beretning rummer i sig et billede af, hvordan størrelsesforholdene er i Guds rige! Der findes noget, som selv de største må bøje sig for. Der findes steder, hvor selv magtens mænd må knæle og blive små. Sådan vender evangeliet op og ned på alt. De største bliver de mindste, og den mindste bliver den største.

Det ses så tydeligt i stalden med Jesus-barnet i krybben. Ham, som de mægtige bøjer sig for, er et spædbarn, værgeløst, svagt og sårbart. Ind i denne udsathed lader Gud sig føde til verden. Det er julens budskab. Den almægtige Gud kommer og gør menneskets udsathed til sin. **Gud kommer og gør din og min udsathed til sin!** Barnet i krybben får både vise mænd og konger til at bøje sig.

I al sin udsathed bliver det lille barn i krybben et billede på noget, der er stærkere end det stærkeste. Det lille barn i krybben er et håb, der er hos os med et glædeligt budskab om, at Gud er hos os i udsatheden og skrøbeligheden. Det var også det budskab, som Fred Andersen blev sat til at forkynde som præst. Først blandt udsatte på samfundets bund i Kirkens Korshær inde i København, og siden hen blandt mennesker i Vallensbæk sogn.

Mange er de som gennem alle disse år har søgt og fundet trøst og fundet håb til livet gennem Freds prædikener, og gennem de mange samtaler, som Fred havde med sine sognebørn. Fred havde en særlig evne til aldrig at virke fortravlet i sit samvær med mennesker, men give sig tid og være nærværende, uanset hvor meget arbejde der ventede.

Og for en udenforstående var det som om, Fred kendte hver og en af jer, der bor her i Vallensbæk. Straks Fred mødte en på gaden, blev vedkommende genkendt og kaldt ved navn. Og der blev spurgt ind til, hvordan det mon gik i hverdagen. Fred var hvad mange vil kalde en rigtig præst! For Fred interesserede sig for hver enkelt og for hver enkelt familie. Ingen gik forgæves efter et godt råd hos Fred Andersen.

Det gjaldt også i Freds virke som provst for Glostrup Provsti i årene 1988-2006. Som nyuddannet præst blev jeg og andre nyansatte præster taget imod af Fred, som var vi jævnbyrdige – både hvad angår teologisk og kirkelig viden og almindelig menneskelig livserfaring. Fred ønskede at være på bølgelængde. Det gjaldt også da Fred overdrog provsteembedet. Ganske ofte ringede Fred til mig og gav medlevende ord med på vejen, hvilket jeg var taknemlig for.

Ikke kun til sognebørnene og til de skiftende menighedsråd i sognet og i provstiet havde Fred Andersen en god kontakt. Det gjaldt også de gamle klassekammerater fra tiden på Sorø Akademi, hvor Fred som barn var så heldig at blive optaget i

dagskolen. Fred voksede op i Alsted præstegård på Midtsjælland som den næst yngste af fem brødre. I dag er Freds yngste bror, Henrik, tilbage og er med her i kirken.

Fred var glad for at kunne komme på akademiet, for han vidste som stor dreng, hvad han ville bruge sine erhvervede kundskaber til. Freds ønske var at få en uddannelse som præst, for han ville gerne sætte sit aftryk på verden ved at tjene noget, der var større end ham selv. Som teologistuderende boede Fred en årrække på Regensen. Også her fandt han venskaber for livet. Fred nød diskussionerne med studerende i de naturvidenskabelige fag om forholdet mellem tro og viden.

Ud over teologien var Fred vældig begejstret for fodbold. Og selv om der ikke var meget fritid i Freds gerning, så blev der dog udvej for at gå til old boys fodbold her i den lokale idrætsforening. Til sidst blev det til gå-fodbold, men venskabet med fodboldkammeraterne bevarede Fred livet ud.

Fred var et udadvendt menneske. Fred engagerede sig således i en mængde organisatorisk arbejde lige fra det teologiske studenterråd til - som præst - at gå ind i Præsteforeningens og senere Provsteforeningens bestyrelse. Men midt i alt det udadvendte var det nødvendigt at have et solidt fundament derhjemme i præstegården.

Du, Lene, var Freds store hjælp og støtte gennem livet siden den marts-dag i 1967, hvor I to sagde ja tak til at leve sammen i medgang og modgang resten af jeres dage. I manglede aldrig noget at tale om! Fred var glad for at studere oldkirkens teologi og du var jo klassisk filolog. Så der har altid - også i pensionistårene - været en fælles platform at tale ud fra.

Og så blev I velsignet med to børn. Inga i 1971 og Lars i 1974. Siden hen kom svigerbørnene Harald og Tine til og endelig de henrivende børnebørn Jakob, Karen, Erik og Ellen. Fred nød samværet med jer som Farfar og som morfar. Og han glædede sig over at have fulgtes sammen med jer et langt stykke i livet. Fred var god til at være til stede og lade sig suge med ind i jeres univers fra I var ganske små. Der er således foretaget mange ture til Botanisk Have og til Warhammer butikken.

I - Inga og Lars - vil i dag mindes jeres Far med stor taknemlighed. En Far som jo havde sit arbejdsværelse derhjemme. Her kom folk i glæde, og her kom folk i sorg. Og I fornam straks fra barnsben, at livet både er glæde og sorg. Som ganske lille spurgte du en dag din Far, Lars, hvordan hans begravelse skulle foregå? Og Fred svarede med sit karakteristiske, humoristiske smil: Begravelsen skal i hvert fald ikke foregå i stilhed! I vil mindes jeres Far for hans store generøsitet. Det gjaldt sognebørnene og det gjaldt også jer to. Ofte kunne I høre jeres Far spørge: Er der noget, jeg kan gøre for dig? Er der noget du mangler?

Jeres Far havde mange interesser. Det gjaldt også musik, der spændte lige fra den klassiske til den livsglade jazz. Også jeres Fars store interesse for botanik og planter har han givet videre til jer. Denne evne til at se på et landskab og fornemme og forstå landskabet. Dertil kommer hans glæde ved havekunst og havearbejde. Således blev der lavet optegnelser af renæssance haver, da I en gang var på rejse til Vicenza i Norditalien.

I havde en travl Far. Men når I var sammen, hvad enten det var til leg i præstegårdshaven eller i sommerhuset i Langebæk eller det – mange, mange år senere – var på de skønne rejser samme med jer, mor, svigerbørn og børnebørn rundt omkring til Europas kulturskatte, så var jeres Far altid til stede. I kunne altid søge hans hjælp og råd, og så ville han lægge det, han var i gang med, til side. I 2006 gik Fred jo på pension. Til en avis udtalte Fred dengang: Nu skal jeg lave kaffe til min kone. Sagt som en stor TAK til dig, Lene, for jeres fælles tjeneste her i Vallensbæk og for alle de kopper kaffe, du lavede i de første mange år i præstegården til møder og arrangementer.

Til indledning i dag hørte vi nogle ord som Paulus skrev til menigheden i Korinth for 2000 år siden. Om *troen, håbet og kærligheden*. Om kærligheden, der er størst af alt. Guds kærlighed til os. Den kærlighed tåler alt. Den er kommet til verden i et lille sårbart og udsat barn og går gennem livet, døden og graven og opstår igen – for os – påskemorgen sådan som vi mindes om det, hver gang vi samles til gudstjeneste. Og sådan som vi mindes om det her ved Freds begravelse i dag. Så stærk var, er og bliver Guds kærlighed. Intet kan stoppe den.

I den tro levede Fred sit liv og i den tro må vi leve vores liv! Guds fred være med Fred Andersen og Guds fred være med os alle!
AMEN

Fred Andersen blev født 16. maj 1936 på Rigshospitalet.

Forældrene er Sognepræst Lars Søren Andersen og hustru sygeplejerske Kirstine Andersen, født Pedersen.

Fred Andersen blev døbt i Sankt Lukas kirke d. 28. maj 1936 af sin far Sognepræst Lars Søren Andersen.

Faderen var sognepræst i Alsted Sogn pr. Fjenneslev.

Forældrene var viet i Sankt Lukas kirke d. 8. august 1927.

Fred Andersen er konfirmeret 23. september 1951 af sognepræsten (hans far) i Alsted kirke, Alsted Sogn, Sorø Amt.

Fred Andersen bliver gift 11. marts 1967 med lektor Lene Karen Albrechtsen i Vanløse Kirke.

Lene Karen Albrechtsen er født 14. november 1940 på Kirkebjerg Allé 44, st. i Vanløse Sogn. Forældrene er snedkermester Ib Thorkild Albrechtsen og hustru Inga Marie Andersen.

Lene Karen Albrechtsen blev døbt 9. februar 1941 i Vanløse kirke af pastor Ottosen. Forældrene er viet 31. maj 1931 i Vanløse Kirke af pastor Ottosen.

Lene Karen Albrechtsen er konfirmeret 20. marts 1955 i Vanløse kirke af sognepræst S.H.K. Kyndal.

Lene og Fred Andersen får børnene
Inga Andersen d. 28. juni 1971 på Rigshospitalet og
Lars Andersen d. 16. juni 1974 på Rigshospitalet.

Fred Andersen dør d. 19. december 20123 på Bispebjerg Hospital.

Fred Andersen blev begravet af Provst Ove Kollerup Nielsen fra Helligtrekongers Kirke i Vallensbæk lørdag d. 6. januar 2024 kl. 12:00.

Salmerne var:

Nr. 15 – Op, al den ting, som Gud har gjort

Nr. 136 – Dejlig er den himmel blå

Nr. 218 – Krist stod op af døde

Nr. 754 – Se, nu stiger solen af havets skød.

Organist Lars Jørgensen spillede efter prædiken Léon Boellmanns "Priere á Notre Dame". Inden kirsten blev båret ud på kirkegården sang koret W.A. Mozarts "Laudate Dominum". Kirken var næsten fuld (ca. 300).

Jordpåkastelsen skete på Vallensbæk Kirkegård, hvor man sang et vers fra

”Den signede dag med fryd vi ser” – det var:

Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér ti evig tid
med venner i lys vi tale.

Det var solskin, men meget koldt, med 6 graders kulde.

Efter begravelsen inviterede hustruen Lene og børnene Inga og Lars til arrangement i Vallensbæk Sognegård for alle, der måtte have tid og lyst.

Fred Andersen blev ansat som sognepræst i Vallensbæk sogn pr. 1. februar 1971.
Han afløste pastor Karl Jakob Langbein Toft der var præst i Vallensbæk i årene 1951-1970.
Fratrådte som sognepræst i Vallensbæk Sogn og som provst i Glostrup provsti pr. 31. maj 2006.
Var pensionist fra 1. juni 2006.

Fred Andersen havde sin første prædiken (formentlig) søndag d. 7. februar 1971 i Vallensbæk Kirke og sin sidste prædiken søndag d. 23. april 2006 i Vallensbæk Kirke.

Lene og Fred Andersen fik en midlertidig embedsbolig i Vejlegårdsparken 20 st.tv., 2660 Brøndby Strand, da præstegården i Vallensbæk Landsby først skulle sættes i stand. Indflytning skete 10. marts 1971. De kom da fra Højstrupvej 27 B, 2720 Vanløse (Lenes forældres adresse). Deres bohavn blev flyttet samme dag fra Rødstensvej 1, 2900 Gentofte. Indflytning i præstegården i Vallensbæk Landsby, Bygaden 26, 2620 Albertslund skete 16. maj 1972. Her boede de indtil en måned efter Fred Andersens pensionering.

Lene Karen Andersen, født Albrechtsen bliver ordineret 20. august 1989 i Helsingør Domkirke som hjælpepræst i Sorgenfri kirke.
1. oktober 1998 bliver lic phil Lene Karen Andersen sygehuspræst i Københavns Amts sygehus i Herlev.

Fred Andersen tildeles Ridderkorset af Dannebrogordenen d. 11. september 1995.

Provst Fred Andersen fremviser Vallensbæk Kirke onsdag d. 7. september 2005 for Hendes Majestæt Dronning Margrethe og Hans Kongelige Højhed Prinsgemalen.
Samme dags aften er Provst Fred Andersen indbudt til reception på Kongeskibet Dannebrog ud for Mosede Havn kl. 19.30.

Præster i Vallensbæk der har arbejdet sammen med Fred Andersen:

Bjørn Hansen – 1.2.1976 – 30.9.1979. Var blevet ordineret 21.9.1975 kl. 19.30 i Vallensbæk Kirke af biskoppen for Helsingør Stift J.B. Leer-Andersen.

Finn Ahlmann Bauck Dyrhagen – 1.6.1980 – 31.7.1984

Nønne Elisabeth Eg Løkkegaard – 1.1.1981 – 2012. Den første kvindelige præst der blev ansat i Vallensbæk Sogn.

Lisbeth Dons Christensen – 1.1.1985 – 31.5.2004

Julie Finne Bjørklund Rebel – 15.12.2004 - 2013. Indsat 2.1.2005 i Vallensbæk Kirke af Provst Fred Andersen.

Efter sin pensionering skulle Fred Andersen jo flytte fra sin embedsbolig i Vallensbæk. Lene og han ville gerne blive i Vallensbæk, og de fik da også set på et hus, som de kunne tænke sig. Desværre, så kneb det med at træffe en beslutning, og resultatet var, at ejendomsmægleren til sidst solgte huset til anden side. Det var Fred Andersen ganske utilfreds med. Det endte så med, at Lene og han i stedet flyttede til Østerbro.

29. august 2010 er datoen for en beretning skrevet af Fred Andersen med titlen "Glostrup provsti udgør en stor del af det oprindelige Smørum herreds provsti i Sjællands stift".

Denne beretning kan ses på Vallensbæk Lokalhistoriske Forenings hjemmeside.

Fred Andersen bibeholdt kontakten med Vallensbæk bl.a. som medlem af Lions Club Vallensbæk. Han var et trofast medlem, som deltog i foreningens møder helt frem til sin død. Han spillede også i mange år old boys fodbold i Vallensbæk. Fred Andersen havde stadig kontakt med mange Vallensbæk borgere.

Fred Andersen var medlem af Vallensbæk Lokalhistoriske Forening fra 11. september 2004 til sin død 19. december 2023.

Fred Andersen var levende interesseret i foreningens arbejde.

Efter hans pensionering fik Vallensbæk Lokalhistoriske Forening af Fred Andersen en kuffert med en af hans præstekjoler, samt hans arkiv på 9 fyldte A4 mapper fra de år han var præst i Vallensbæk Sogn. På ryggen af mapperne står der Vallensbæk Sognekald, og de dækker årene 1959 – 2006.

20. november 2012 havde foreningen et arrangement på Højrupgård, hvor Fred Andersen fortalte om sine over 30 år som præst i Vallensbæk. Det var en spændende aften med cirka 45 deltagere.

24. maj 2023 havde foreningen et arrangement med først et besøg ved lapidariet på Vallensbæk kirkegård, hvorefter man gik til Vallensbæk Kirke, hvor Fred Andersen fortalte om kirkens kalkmalerier. Cirka 30 medlemmer deltog.

Foto fra 9.1.2024 af Ingolf Mathiesen – Fred Andersens gravsted på Vallensbæk kirkegård.